

KONFIRMOWAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* confirmował się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Prawdopodobnie potwierdzić istniejące mniemanie na swój temat, zdradzić się [czym]: ten list który piszę do Kr. Im mało nie *ex ore eius* widział go y poprawiał [...]. O mnie te *cogitationes* zrozumiałem, ktoreś non immento *wm* considerował, iesli ia, albo *aemulus meus* miał *qualere*, tym listem zda mi się ze się confirmował *ActReg* 97.

MM